

Finansministeren (Høring). Det foreliggende Forslag har for 2 Samlinger siden været fremsat af Regeringen i Folketinget og er nu blevet vedtaget i den Skikkelse, hvori det foreligger for det høje Ting. Det gaar ud paa at give Stempelbegunstigelser til Laaneforeninger, hvis Formaal er give Laan mod sekundær Sikkerhed i faste Ejendomme. Saadanne Foreninger ere fremkomne her i Kjøbenhavn og derefter tillige i Aarhus, Aalborg og Odense, og de have faaet en ikke ringe Virksomhed. De søge at tilvejebringe de fornødne Midler ved at udstede Kasseobligationer, og disse Kasseobligationer skulle da sælges, men kunne ikke finde Købere i tilstrækkeligt Omfang, fordi Stempellovgivningen lægger Hindringer i Vejen med Hensyn til Transporten af saadanne Obligationer. Naar Foreningerne ikke faa Stempelbegunstigelser, er Forholdet nemlig det, at Obligationerne skulle udstedes paa Navn og forsynes med almindeligt Obligationstempel, og endvidere at Obligationerne kun kunne transporteres paa Navn, hvilke Transporter skulle stemples, og dette er meget omstændeligt og tillige forbundet med nogen Bekostning, saa at saadanne Obligationer ikke kunne gøre Regning paa at naa ind i Omsætningen. Det har nu forekommet Regeringen, at der var god Grund til her at stille sig paa samme Maade, som man har stillet sig over for udenlandske Obligationer og ikke blot udenlandske Statsobligationer, men ogsaa udenlandske Hypotekobligationer, af hvilke man kræver, at de skulle stemples, naar de indkomme her i Riget, altsaa een Gang, men i øvrigt tillader, at de kunne transporteres til Ihændehaveren uden Brug af Stempel. Den Begunstigelse, som her er Tale om, er altsaa af samme Omfang; det vil blive nødvendigt for de paagældende Foreninger at stemple deres Kasseobligationer straks ved Udstedelsen; men derefter skulle disse Obligationer kunne løbe frit uden nogen Hindring af Stempellovgivningen, og da de altsaa ikke behøve at stemples senere ved Transport, ligger deri som en Selvfølge, at de ogsaa kunne udstedes til Ihændehaveren.

Der har i Folketinget været nogen Betænkelse ved at gaa med til det Forslag, som vi her forhandle om. Man har for det første næret Frygt for, at de Kasseobligationer, som udstedes af de paagældende Laaneforeninger, skulle træde i Konkurrence med Kreditforeningernes Kasseobligationer, og at man saaledes skulde

bringe et Papir ind paa Markedet, der kunde trykke Prisen paa Kreditforeningernes Obligationer. For imidlertid at imødegaa dette har Regeringsforslaget i Overensstemmelse med de Forhandlinger, der have fundet Sted i Folketinget, faaet en Tilføjelse om, at de paagældende Laaneforeninger i deres Navn udtrykkelig skulle optage en Tilkendegivelse af, at Foreningerne have til Formaal at give Laan mod sekundær Prioritet i faste Ejendomme, og denne Tilkendegivelse skal ogsaa findes i Kasseobligationerne. Naar der nu altsaa findes en saadan Angivelse i Kasseobligationerne, og de endvidere fremtræde forsynede med Stempel, medens Kreditforeningernes Kasseobligationer, som bekendt, ere stempelfri, tror jeg ikke, at der for saa vidt kan være Spørgsmaal om, at disse Kasseobligationer skulle træde i Konkurrence med Kreditforeningernes Kasseobligationer. Man har sikkert der opnaaet al den Sikkerhed, man i saa Henseende behøver. Dernæst har der i Folketinget været en Tilbøjelighed til, at man skulde sikre sig, at disse Laaneforeninger ikke gavede Ulaan ud over en rimelig Grænse. Vil man have nogen Sikkerhed i saa Henseende, er det imidlertid givet, at den ikke kan opnaas uden at stille de paagældende Laaneforeninger under et vist Tilsyn, og det forekommer mig, at dette vilde være en Foranstaltning, til hvilken man ikke paa nogen Maade burde gaa. Det er jo et Forhold, som vi kende fra Kreditforeningerne, med hvilke Staten fører Tilsyn, men naar her er Spørgsmaal om Laan mod sekundær Prioritet i faste Ejendomme, altsaa Laan, der byde mindre Garanti end Kreditforeningslaanene, vil det ikke kunne gaa an at stille disse Foreninger under et Tilsyn, der i Virkeligheden vilde føre til, at Foreningerne med fuld Føje kunde reklamere med, at Staten har godkendt deres Virksomhed, og at Statstilsynet indeholder en Garanti for, at deres Kasseobligationer ere lige saa sikre som Kreditforeningernes Obligationer. Herved tror jeg, at man netop vilde modarbejde det første Formaal, man havde sat sig, nemlig at undgaa en Konkurrence mellem de to nævnte Arter af Kasseobligationer. Noget ganske andet er det, at, da det er lagt i Administrationens Haand at tilstaa disse Begunstigelser efter et Skøn, er det en Selvfølge, at man ikke vil give Begunstigelser til saadanne Foreninger, med mindre man nøje har undersøgt deres Statutter og overbevist sig om, at det hele ikke er et